

dem meget, og jeg henstiller til den højt-ærede Minister ikke helt at glemme denne Sag.

Medens jeg er ved Arbejders Igangsættelse og Trafikforholdene i disse Egne, ligger det nær, at jeg omtaler de vedtagne Vestkysthavnænlæg. Det ærede Medlem Hr. Olufson har allerede fra denne Plads omtalt Havnen ved Hirtshals, og det ærede Medlem fremsatte forskellige Beretninger om, hvordan Ekspropriationen har udviklet sig. Den Skildring, det ærede Medlem gav, kan i alt væsentligt overføres paa Forholdene ved Helshage; dér er 100—150 Ejendomme blevet eksproprieret, og de, der har solgt Ejendommene, er vist ret godt tilfredse med den Pris, de har faaet, den er 3—4 Gange saa høj som den, de selv har givet. Efter samme Princip, som er bragt i Anvendelse ved Hirtshals, vil Staten nu leje Husene ud til de tidligere Ejere, der beregnes en vis Rente og enkelte andre Ydelser, men saa kommer de op paa en Husleje saa stor, at de paagældende ikke er i Stand til at betale den, Lejen er med andre Ord for høj. Men det synes, som om Staten dér gaar i Spidsen for Spekulationen. Der er sket det ejendommelige, som jeg i hvert Fald ikke kan se det betimelige i, at der er 3 Ejendomme, som ikke er eksproprieret, Skolen, Kroen og en stor Gaard, og der ligger dér ret store Arealer, som vil blive bebygget, naar Havnen bliver anlagt. Længs den ene af de 3 nævnte Ejendomme har Ekspropriationskommissionen eller andre Autoriteter viselig udstukket en Vej, og saa vidt jeg erindrer, gaar der ogsaa en Vej tværs igennem en af de ikke eksproprierede Ejendomme, hvad der straks har givet Spekulationen Luft under Vingerne. De Folk, som har solgt Husene til Staten, begynder at bygge, og Staten har paaført sig selv en Konkurrence, eller maaske er det saaledes, hvad jeg vilde beklage, som Folk derude mener, at det vil bevirke, at naar Staten giver private Folk Lejlighed til at spekulere, Lejlighed til at ansætte en Pris ved Salg af Grunde, bliver der skabt et Præcedens, en Pris, som Staten kan faa for de Jorder, den har erhvervet, naar den Tid kommer, da der skal bygges. Det er en Spekulation, der forekommer mig saa usmagelig, at Staten ikke vel kan være bekendt at gaa i Spidsen derfor. Jeg haaber, der maa ske en Forandring i dette Forhold, det vil ikke skabe sunde Forhold derude paa den Egn. Hvis Havnen faar den Betydning, som vi tror — vi venter just ikke, at der skal vokse et nyt Esbjerg op, men dog i

hvert Fald en ret betydelig Plads — og saa Spekulationen allerede lige fra Begyndelsen af er i Gang, vil det blive usunde Forhold, som man ikke kan være tjent med, og det er ikke forsvarligt, at Staten bidrager dertil. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at overveje dette Forhold og eventuelt faa det ændret, hvis det ikke alt er for sent.

Medens jeg taler om Ting vedrørende Ministeriet for offentlige Arbejder, vil jeg nævne, at jeg er kommet under Vej med en lille Affære, som jeg gerne vil fremdrage her. Jeg synes, det er typisk for, hvordan Korruptionen kan brede sig, og der er her ikke Tale om Husmandskredse, som man ellers er tilbøjelig til at anse for værst anløbne. Det drejer sig om en Omgaaelse af Portotakstloven. I denne Lov er der indsat en Bestemmelse om, at Tryksagsforsendelser og Vareprøveforsendelser ikke maa sendes til Tyskland eller andre valutasvage Lande og derfra ekspederes tilbage til Danmark. Dette Forbud bliver sikkert ikke overholdt, thi jeg kender, som sagt, et Eksempel, et endogsaa meget grelt Eksempel, der viser, at denne Bestemmelse omgaaes. Hvorvel det ikke er rart at spille Angiver, vil jeg dog alligevel, da Tilfældet er saa typisk og ejendommeligt, nævne Synderne; de hører til Regeringens og Venstres allernærmeste Venner. Jeg har en Forsendelse, som er sendt, gætter jeg, til alle Blade her i Landet, til Boghandlere og Bladhandlere, og denne Forsendelse falder sikkert ind under det nævnte Forbud. Der er noget, som hedder Nordjysk Forlag, og dette Forlag har sendt den paagældende Forsendelse til Flensborg, hvorfra den er ekspederet til Danmark med et 4 Reichsmarks Frimærke paa, altsaa sendt herop for ca. 1/2 Ø., medens Tryksagsporto'en er 8—12 Ø., saa der er tjent gode Penge derpaa. Forlagets Redaktør er en Forfatter, som hedder Budtz Møller, en af de faa Bolscheviker, vi har tilbage her i Landet. Reklameredaktøren, den Mand, der forestaar Forsendelsen, opgiver sin Adresse som „Aalborg Amtstidende“, det er altsaa i Ministerens egen Lejr, at denne Forsyndelse er sket. Naar Korruptionen er naaet saa dybt, at endog den Lejr, der staar Regeringen særlig nær, gør sig skyldig i slikt, hvordan ser det saa ud andre Steder? Nu kan jeg ganske godt tænke mig, og der kan maaske være dem, der vil mene, at det netop er fra den Side, at Omgaaelserne sker, fordi disse Folk under Krigen er blevet oplært til at se bort fra alt, hvad der hedder Love, For-